

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 545/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť A. H., zastúpeného advokátkou JUDr. Vierou Strakovou, Advokátska kancelária, Ulica kpt. Nálepku 5, Prešov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17 CoP 11/2013 z 24. októbra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2014 doručená sťažnosť A. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský

súd“) sp. zn. 17 CoP 11/2013 z 24. októbra 2013 (ďalej aj „napadnutý rozsudok krajského súdu“).

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol: «Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 17CoP/1 1/2013 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov 29P/156/2012 vo výroku o zvýšení výživného zo strany otca na mal. A. zo sumy 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrované dieťa alebo nezaopatrované dieťa podľa zákona o životnom minime na čas od 01.05.2012 do 31.08.2012 na sumu 150,- EUR mesačne

Zároveň zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov 29P/156/2012 tak, že zvyšuje výživné zo strany otca pre mal. A. zo sumy 30 % životného minima na neplnoleté, nezaopatrované dieťa alebo nezaopatrované dieťa podľa zákona o životnom minime na sumu 90,- EUR mesačne od 01.09.2012 do budúca, ktoré výživné je otec povinný poukazovať k rukám matky vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred.

V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol.

Zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov 29P/156/2012 vo výroku o dlžnom výživnom a trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie.

Dňa 06.02.2014 vyhlásil Okresný súd Prešov rozsudok 29P/156/2012, ktorým dlžné výživné zo strany sťažovateľa za obdobie od 01.05.2012 do 31.01.2014 vo výške 1 568,31,- EUR povolil žiadateľovi zaplatiť v 50 eurových splátkach spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania pod následkom straty výhody splátok a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.02.2014.

V odôvodnení Rozsudku Krajského súdu v Prešove sa uvádza na strane 7 odsek druhý citujem: „bolo zistené, že je úplný invalidný dôchodca s invalidným dôchodkom v roku 2011 v sume 220,50 EUR mesačne.“ Na strane deväť odsek 3 sa ďalej uvádza citujem: „odvolaciemu súdu neoznámil ani moment ukončenia svojej práceneschopnosti zo dňa 28.08.2012 a ani skutočnosť, že mu bol priznaný invalidný dôchodok.“

Sťažovateľ (otec maloletej A.) však nie je vôbec invalidným dôchodcom a poberá len dávku v hmotnej núdzi a príspevky k nej. Poberanie invalidného dôchodku vylučuje

poberanie dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k nej a naopak. O nepoberaní invalidného dôchodku svedčí aj odpoveď Sociálnej poisťovne, ústredie, Ul. 29. augusta 10, 813 63 Bratislava, k žiadosti Centra právnej pomoci o poskytnutie súčinnosti č. 40556-2/2014-BA zo dňa 08.07.2014, z ktorej vyplýva, že žiadateľ (sťažovateľ) nie je poberateľom dávok dôchodkového poistenia. Rozsudok Okresného súdu Prešov 29P/156/2012 mu bol doručený právnou zástupkyňou až dňa 11.06.2014, teda až potom, čo nadobudol právoplatnosť. Právoplatnosť nadobudol dňa 16.11.2013

Sťažovateľ tiež namieta, že neoznámil termín skončenia práceneschopnosti ku dňu 28.08.2012, nakoľko v ten deň nastúpil na liečbu.

Namieta tiež nevypočutie jeho priateľky, ktorá by súdu potvrdila, že uvedené veci (značkové oblečenie, kozmetika, bicykel) kupovala ona jemu a nie on jej ako to tvrdila matka maloletej A. ...

Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR: Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 157 ods. 2 O. s. p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom zákonom a ústavnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní o veci samej.

Odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2014, v ktorom sa uvádzajú skutočnosti, ktoré nie sú pravdivé poprípade neoverené považujem za v rozpore so základným právom na súdnu ochranu a právom na spravodlivý proces.»

3. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, podľa ktorého „rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoO/11/2013 zo dňa 24.10.2013 došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd“ . Sazovatel’ d’alej navrhol, aby ústavný súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na d’alšie konanie a zároveň aby sazovatel’ovi priznal náhrada trov konania.

II.

4. Podľa .l. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlasena spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorsich predpisov (d’alej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd navrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde navrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, navrhy, ktoré nemajú zákonom predpisane nalezitosti, neprípustné navrhy alebo navrhy podane niekým zjavne neoprávneným, ako aj navrhy podane oneskorene moze ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. ústavný súd moze odmietnuť aj navrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. V úvode ústavný súd uvádza, že zo sťažnosti, z priložených príloh, ako aj zo zistení ústavného súdu vyplýva, že napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 13. novembra 2013.

6. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

7. Ústavný súd sa na tomto mieste musí vysporiadať s relevantnou otázkou, či sťažnosť smerujúca proti napadnutému rozsudku krajského súdu nie je podaná oneskorene.

8. Napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 13. novembra 2013. Sťažovateľ bol oprávnený podať proti napadnutému rozsudku krajského súdu sťažnosť ústavnému súdu najneskôr 13. januára 2014. Sťažovateľ podal sťažnosť (podaná na poštovú prepravu) ústavnému súdu 8. augusta 2014, z čoho nepochybne vyplýva, že sťažnosť ústavnému súdu nepodal v zákonnej dvojmesačnej lehote predpokladanej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2014